

את מקומו לתקופה מוגבלת. מאז הוא שם, כעורך אחראי, כבר 13 שנה. פול עילוני, בעליהעיתון, יושב בארצות הברית ועורך גיחות מודמנות למערכת העיתון בירושלים המזרחית. לסניורה שלושה ילדים: רונה (22), נטלי (17) והבן סמאען (12).

לפני שלוש שנים נבחרו סניורה ועורך הדין פאזי אבררחה מעזה לשמש כנציגי הפלסטינים במישלחת ירדנית-פלסטינית במשאומתן עם השליח האמריקאי, נתנה אז את הסכמתה ששתיקה למיננים של השניים, למרות שהיה ברור שהוא נעשה גם על דעתו של יאסר ערפאת, ראש אש"ף. סניורה מרבה בנסיעות למדינות המערב. הוא מרצה מבוקש ומשתתף רצוי בכינוסים בינלאומיים, שהנושא שלהם הוא הסיכסוך במרחב. יש לו הופעה מרשימה, הוא דובר אנגלית רהוטה ומעורר אהדה, ובשל הופעתו הסולידית, "הבורגנית", הנוגדת את התרמית המקובלת של אש"ף כאירגון טרוריסטי פרוץ.

ככינוסים אלה מקובל לראות בו נציג אש"ף, ובעמדותיו את עמדות אש"ף, אם כי לעיתים קורה שהוא מציג עמדות עצמאיות ואישיות.

מזה תקופה ארוכה התערער מעמדו כרחוב הפלסטיני, והפופולאריות שלו ירדה, אולי בעיקר בגלל התמיכה הגדולה שהוא זכה לה בקרב אישים פוליטיים בישראל, בעיקר בין חברי מפלגת העבודה, ובראשם שימעון פרס.

לידתו

של גיבור

למנהיגים פלסטיניים יש סכנה רבה בתמיכה מסוג זה של פוליטיקאים ישראלים מן המימסד. תמיכה כזו מטביעה על הפלסטיני חותמת שחורה, והוא מאבד בעיקבותיה את תמיכת הפלסטינים ונחשד כמקור מדי לישראלים, ולעיתים אף כמשתתף פעולה. תהליך כזה עבר על אליאס פרג', ראש עיריית בית לחם, ועל רשד אל-שווא מעזה, שנשאר מבודד לחלוטין.

סניורה בעצמו הכריז ומכריז לא אחת שלדעתו חשוב להשפיע על רעת הקהל בישראל, שהיא תביא בסופו של דבר לסיום הכיבוש, לנסיגה מהשטחים ולפתיחת משאומתן בין הישראלים לפלסטינים. וכך הוא מסכים — לעיתים קרובות מדי לדעת הפלסטינים — להיפגש עם אנשי מימסד ישראליים ובכך, לדעת הפלסטינים, הוא נותן להם ולמעשיהם לגיטימציה.

לפני חודשים אחדים הוזמנו כמה מנהיגים פלסטיניים לחתום על מיסמך משותף עם ח"כ אבא אבון, יו"ר המרכז הבינלאומי לנעולום המקורב למפלגת העבודה. כל המנהיגים הפלסטיניים החרימו את המיפגש, ולא הופיעו בו. סניורה בא וחתם על מיסמך, שנראה בעיני רבים כבגידה ברעיון הפלסטיני. הוא ויתר שם על איזכור "זכות ההגדרה העצמית" לעם הפלסטיני, דבר שהוא מבחנתו ייחודית ובל יעבור.

יתכן שגם הפעם, אילו לא היתה הכרזתו של סניורה זוכה לכליך הרבה תגובות נועזות מן הצד הישראלי, היה מוצא את עצמו מבודד. אך תגובותיהם של שמר וחבריו, התלונה שהוגשה נגדו על הסתה למרד, הוראתו של היועץ המיטטי לממשלה למישרה לפתוח בחקירה, וזימונו כיום השבת האחרון לחקירה במישרת ירושלים, "הצילו" את כבודו של סניורה בקרב הפלסטינים.

יתכן מאוד שככל שגיבר הלחץ על סניורה, הוא יעלה בעיניהם מדרגת "רודף-כותרות" לדרגת גיבור לאומי. יתכן שהחקירות המישרתיות גם יסבו יותר ויותר תשומת לב לתוכן הדברים שאמר, ואלה יחדרו יותר ויותר למודעות העם הפלסטיני, שיהלל את אולי, בעתיד הלא רחוק, לאמץ את שיטתיו של גאנדי ולפתוח גם במאבק לא אלימים נגד הכיבוש הישראלי.

אתה והשתל

מאת יגאל לביב

„וראייטיי“: ג"ג נטלו

החזרי מע"מ לא שלהם

יומון תעשיית הבידור האמריקאית מפרסם כתבה בולטת על הסיכסוך בין השותפים להפקת הסרט רמבו 3 בישראל.

החברה המפיקה היא קרלוקו, ששכרה להפקה בארץ את חברת נ"ג. השייכת באופן פרטי למנחם גולן ויורם גולובוס. קרלוקו נשלטת על ידי חברת קונו, שהיתה בעבר של גולן-גולובוס, והיום היא נשלטת על ידי קבוצה איטלקית. לדיברי נשיא קרלוקו בהוליווד, „פיטר הולסמן“ (לשעבר מראשי קונו) ההמחאות של קרלוקו, שניתנו לעובדי החברה הישראלים וכן למגדויד אדום, לא כוברו. לדבריו היה אמור להיות בחשבוני הבנק סכום העולה על חצי מיליון דולר, שדי בו לכסות את ההמחאות. הסכום היה צריך לבוא מהחזרי מע"מ שקרלוקו מקבלת מדי חודש משילטונות המס הישראלים, בניין היתה חברה וזה המפיקה סרט בישראל. נ"ג לטענת הופמן, נטלה את ההחזרים לצרכים שלה, ולא העבירה אותם לחשבון קרלוקו.

הופמן גם טען כי נ"ג ניפחה את החשבונות שהגישה לקרלוקו על ההפקה, וכן הכניסה בהם עבודות שלא נעשו עבור קרלוקו. הוצאות ההפקה הגיעו ל-50 מיליון דולר, לעומת ההוצאה המתוכננת של 30 מיליון דולר. הופמן הוסיף כי מכיוון ש"ג לא העבירה לשילטונות המס הישראלים כספים שהיה עליה להעביר על ניכוי מס במקור מעובריה ומעוברי קרלוקו, עיקלו

מפיקים גולן וגולובוס. ההמחאות לא כוברו

שילטונות המס את חשבון קרלוקו. לדיברי הופמן היה על נ"ג לשלם מיסים אלה מהחזרי המע"מ שהיא מקבלת מדי חודש, ואשר די בהם לכסות את כל ההוצאות. וראייטי מוסר תגובה בשם יצחק קול, מנהל נ"ג, האומר כי עיקל את מחשבי קרלוקו לאבטחת התביעות של נ"ג מקרלוקו, וכן כדי להשתמש בתוכנה שלהם לשיחזור הנהלת החשבונות של ההפקה. לדבריו, כל סיפרי החברה וההפקה נלקחו על ידי ראשיה בעזום את הארץ, בתום ההפקה בדצמבר.

פטנט לעבודה בניו יורק

החוק החדש, שנכנס לתוקף בא-מריקה, מטיל אחריות פלילית על מעסיק המעביד עובדים ללא היתר-עבודה. הדבר גרם קשיים רבים לישראלים, המחפשים עבודה באמריקה. מכיוון שאין להם היתר-עבודה (גריד קארד) הם נאלצים לעבוד כמחזרים נמוכים ביותר, כאשר המעביד מנצל את אי-החוקיות של מצבם. הם גם לא יכולים להתקבל לעבודה בפירמות המנהלות עסקים בצורה מסודרת וחי קית.

כמה ישראלים מצאו עתה פיתרון לכעיה. רושמים חברה בניו יורק (או במדינה שבה גר הישראלי). הוצאות

לרנר יפרש „המיזרחי“ בניו יורק

מועצת המנהלים של בנק המזרחי מחוץ לישראל התכנסה באמסטרדם, והחליטה למכור את מניות הבנק, ה

מוחזקות בידי בנק המזרחי הישראלי, לשותפים האמריקאיים בחברת המזרחי הבינלאומית. לחברה זו בנקים בניו יורק, בציריך ובלונדון. המכירה מותנית בהסכמה על המחיר. כן הוחלט כי מנכ"ל הבנק בניו יורק, אליעזר לרנר, שנכנס לעבודה לפני שלושה חודשים, יפרש מתפקידו. לרנר ביקש לפרוש מסיבות מישפחתיות. הוסכם כי מחליפו ייבחר על ידי האמריקאים, אחרי שישלטו על הבנק.

מקורות בניו יורק מטילים ספק בכוונות הנהלת הבנק בישראל למכור את חלקה בבנק. בנק ישראל מפעיל לחץ כבד על בנק המזרחי בישראל למכור את הבנק מחוץ לישראל, כדי לשפר את מצבה הכלכלי של הבנק הישראלי. ראשי הבנק בישראל מסרבים למכור, בנימוק כי המחיר המוצע נמוך מדי.

מקורות בניו יורק טוענים כי הסיבה לסירוב היא שעם המכירה לא תהיה סיבה לראשי הבנק בישראל לנסוע בכל שבוע לסניפי הבנק בחו"ל.

ההסתבכות של פלטק ויצחקי

המשקיעים הישראליים אבנר פלי-טק ושותפו יצחקי רכשו לפני כמה שנים בניין ברחוב בונר מיספר 192 בצפון רובע סוהו בניו יורק. הם שיפצו אותו והתחילו למכור בו דירות-סטודיו (לופט) למגורים. עד כה מכרו כבר 9 דירות-סטודיו (לופט) כאלה. המחירים שהם דורשים היו גבוהים מאוד: 350 דולר לרגל (לעומת 250 דולר, שהוא המחיר המקובל). הכל היה טוב ויפה, עד שעיריית ניו יורק גילתה כי קנייה הירות לא היו אמנים וכי פלטק-יצחקי רכשו את הבניין מן העירייה במחיר נמוך, בתנאי מפורש כי יגורו בו רק אמנים. עיריית ניו יורק כבר החליטה לתבוע אותם לדין וצפויים להם גם נזקים כבדים, שכן העירייה החליטה לפנות את הדיירים שאינם אמנים, ואלה יתבעו פיצויים מפלטק-יצחקי.

מרצה אבן קורס להומניסטיקה

גם אבא אבן, שתצלמו מופיע בראש המודעה. הוא יעביר קורס להומניסטיקה, שיסקו בפוליטיקה הישראלית בשנת ה-40 למדינה.

מיסתרי התרומה ל"אוצר התורה"

ניו יורק טיימס הקדיש מאמר ראשי לפרשה העיתונות הרצינית הוותיקה אליה שוב ושוב: הסנטור דניאל איניואו, רמקרט ממדינת הוואי, עומד בראש ועדת הסנאט להקצבת הסנטור הכניס לתקציב השנה הקרובה הקצבה של שמונה מיליון דולר לאוצר התורה. זהו גוף שהוקם בניו יורק בשנת 1940, לסייע ליהודים ספרדים הבאים לאמריקה מצפון אפריקה. הסכום האמור יועבר לבניית בית-ספר בציריך לילדי יהודים, שכאו לצרפת מצפון אפריקה.